

Dzieje Apostolskie

Rozdział 25

1. Festus więc zasiadłszy (w) prowincji po trzech dniach wszedł do Jerozolimy z Cezarei 2. Ukazali się zaś mu arcykapłan i pierwsi (z) Judejczyków przeciw Pawłowi i prosili go 3. prosząc łaski u niego żeby wezwałby go do Jeruzalem zasadzkę czyniący zabić go po drodze 4. Wprawdzie więc Festus odpowiedział być zachowanym Paweł w Cezarei on sam zaś zamierzał w szybkości wychodzić 5. (Ci) więc mocni wśród was mówi wspólnie zszedłszy jeśli coś jest przewrotne w (tym) mężu to niech oskarżają go 6. Przebywszy zaś w nich dni liczniejsze niż dziesięć zszedłszy do Cezarei następnego dnia zasiadłszy na trybunie rozkazał (by) Paweł zostać przyprowadzonym 7. Gdy przybył zaś on stanęli wkoło (ci) z Jerozolimy którzy zeszli Judejczycy licznymi i ciężkimi zarzutami niosąc przeciw Pawłowi których nie byli silni pokazać 8. Broniąc się on że ani względem Prawa Judejczyków ani względem świątyni ani względem Cezara coś zgrzeszyłem 9. Festus zaś Judejczykom chcąc łaskę złożyć odpowiedziawszy Pawłowi powiedział chcesz do Jerozolimy wszedłszy tam co do tych być sądzony przede mną 10. Powiedział zaś Paweł przed trybuną Cezara stojący jestem gdzie mnie trzeba być sądzonym Judejczykom nic uczyniłem niesprawiedliwość jak i ty bardzo dobrze poznajesz 11. Jeśli wprawdzie bowiem czynię niesprawiedliwość i zasługującego śmierci robiłem coś nie wzbraniam się umrzeć jeśli zaś nic jest (o) które ci oskarżają mnie nikt mnie może im darować Cezara przywołuję 12. Wtedy Festus wspólnie omówiwszy z radą odpowiedział Cezara przywołałeś do Cezara pójdiesz 13. Dni zaś gdy przeminęły pewne Agryppa król i Bernike przyszli do Cezarei zamierzyszy pozdrowić Festusa 14. Gdy zaś liczniejsze dni przebywali tam Festus królowi przedłożył (to) co do Pawła mówiąc mąż pewien jest który jest pozostawiony przez Feliksa (jako) więzień 15. odnośnie którego gdy stałem się ja w Jerozolimie ukazali się arcykapłani i starsi Judejczyków prosząc przeciw niemu sprawiedliwości 16. Do których odpowiedziałem że nie jest zwyczaj Rzymianom darować jakiegoś człowieka na zgubę zanim niż który jest oskarżony naprzeciw oblicza oby ma oskarżycieli miejsce zarówno obrony oby przyjął co do oskarżenia 17. Gdy zeszli się więc oni tutaj odroczenie żadne uczyniwszy następnie usiadłszy na trybunie rozkazałem zostać przyprowadzonym (ten) mąż 18. Odnośnie tego zostawszy postawionymi oskarżyciele żadnej przyczyny (do kary) przynieśli których domyślałem się ja 19. Spory zaś jakieś co do własnej religii mieli przeciw niemu i odnośnie jakiegoś Jezusa który zmarł (o) którym zapewniał Paweł żyć 20. Będąc zakłopotanym zaś ja w (tym) odnośnie tego sporu mówiłem czy oby chce iść do Jeruzalem i tam być sądzonym odnośnie tych 21. zaś Paweł gdy przywołał zostać zachowanym on do (tego) czcigodnego rozpoznania rozkazałem być zachowanym on aż do kiedy odesłałbym go do Cezara 22. Agryppa zaś do Festusa powiedział chciałem i sam (tego) człowieka usłyszeć zaś jutro mówi usłyszysz go 23. (Tego) więc następnego dnia gdy przyszedł Agryppa i Bernike z wielką okazałością i gdy weszli do audytorium razem z zarówno trybunami i mężami na wyniesieniu będących miasta i gdy

rozkaż! Festus został przyprowadzony Paweł **24.** i mówi Festus Agryppo królu i wszyscy będący obecnymi razem z nami mężowie widzącie tego odnośnie którego całe mnóstwo Judejczyków wstawiło się u mnie w zarówno Jerozolimie i tutaj wołając przeciw nie trzeba żyć mu już dłużej nie **25.** Ja zaś chwyciwszy nic zasługującego śmierci on czynić i sam zaś ten gdy przywołał czcigodnego osądziłem posłać go **26.** Odnośnie którego niezawodnego coś napisać panu nie mam dlatego wyprowadziłem naprzód go przed wami i najbardziej przed ciebie królu Agryppo żeby przesłuchanie które stało się posiadałbym coś napisać **27.** Nierozumne bowiem mi zdaje się posyłając więźnia aby nie i przeciw niemu przyczyny (kary) zaznaczyć

Textus Receptus Oblubienicy - Ewangeliczny Przekład Nowego Testamentu